

litiet og Udlændingestyrelsen derefter gør, når de er blevet orienteret om sagerne.

Angående det kriminelle vil jeg stadig væk gerne fastslå, at det altså er 1.000 fejlskøn ud af 550.000 skøn – det er selvfølgelig også 1.000 for mange – og at man altså i de stikprøver, vi har taget, og med det kendskab, vi har, har foretaget bortvisning. Sagerne går tilbage til 1999, vil jeg gerne sige til hr. Søren Krarup, og Islamabad ligger før, i hvert fald før min regeringstid. Det er de eneste tilfælde, der er, der ligner svig; menneskesmugling osv. kan jeg altså ikke genkende i det.

Kl. 14.10

Men jeg kan jo altså konstatere, at der har været fejlskøn. Derfor greb jeg ind, da jeg blev opmærksom på dette, og sørgede for, at rigsrevisor kom ind, så vi får en bedre sikkerhed, for politiken er, at man laver skøn.

Men det er da fuldstændig rigtigt, at der er det pres på alle Schengenambassader, som hr. Søren Krarup påpeger, og det er selvfølgelig, fordi folk vil ind, som ellers ikke ville kunne komme ind, men som snyder sig til at komme ind. Det kan vi jo ikke være uenige om.

Søren Krarup (DF):

Det er i og for sig en opfølgning, for jeg forstår udmærket, at man kan mene, at der er tale om fejlskøn. Men jeg synes på den anden side på baggrund af opfattelsen af menneskesmugling som værende sidestillet med narkotikakriminalitet, at man jo egentlig må spørge: Er det, der er gjort, tilstrækkeligt? Er der tale om, at man virkelig har efterforsket sagerne som mulige kriminalsager, sådan at man er kommet til bunds i dem? F.eks. forekommer det at sætte Rigsrevisionen ind i den sammenhæng mig temmelig misvisende.

Jeg spørger: Er der virkelig taget fat på sagerne med den alvor, som ministeriet selv lægger op til ved at sammenligne hele området med narkokriminalitet? Det er altså egentlig det, jeg vil slutte med at spørge ministeren om. Vil ministeren forsikre mig om, at der ikke er nogen form for kriminalitet, som kan ligge uudforsket tilbage i sagerne?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det håber jeg så sandelig at jeg kan sige at der ikke ligger, men jeg kan jo ikke garantere noget. Det er derfor, vi i disse sager har orienteret rigspolitiet, hvis der skulle være kriminalitet, og Udlændingestyrelsen, hvis man er kommet ind

under falske anbringender, som så skal tage stilling til en udsendelse igen.

Vi har jo gjort det, at vi har strammet op inde i ministeriet med uddannelse af personalet til at varetage disse ting, med uanmeldte besøg i visumkontoret for at tjekke, at det finder sted på rimelig vis. Det er jo der, Rigsrevisionen kommer ind i billedet, nemlig for at sikre den mest effektive forvaltning. Den politimæssige side af sagen er jo, at når vi opfatter noget som fejl, bliver rigspolitiet orienteret, og så er det dem, der skal tage stilling til det.

For det er da fuldstændig rigtigt, som hr. Søren Krarup siger, at vi skal forhindre, at visum misbruges til at forsvinde i Europa eller til at gennemføre kriminalitet i Europa. Det vil vi sandelig godt være fri for, og derfor har vi også strammet op i hele ministeriet omkring det her.

Peter Skaarup (DF):

Jeg må desværre sige, at selv om der er gjort et stykke arbejde for at få rettet op på de her forhold, er der også ting, der virker ulogiske for os. En af de ting er, at man beder Rigsrevisionen om at se på det her. For Rigsrevisionen, der jo normalt er vagthund over for økonomiske transaktioner, skal normalt ikke se så meget på kriminelle forhold, og det er det, vi har en mistanke om er situationen her.

I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at spørge udenrigsministeren, om ministeriet har underrettet udenlandske regeringer eller andre udenlandske myndigheder om den svindel og de fejl, der har været, og hvornår man eventuelt har gjort det.

For vi kan se, som nævnt i de undersøgelser, der har været i Tyskland, at der er det meget alvorlige sager, og der inddrages også andre lande i problematikkerne, og tilsyneladende fortæller man andre lande om, hvad det er, der er gået galt, så de kan være advaret mod den svindel, der har fundet sted.

Til slut vil jeg spørge udenrigsministeren, om man vil gøre ligesom i Tyskland, nemlig undersøge, hvilke personer eller firmaer der systematisk udsender massevis af invitationer til Tyskland og på den baggrund på forholdsvis simpel vis får accepteret, at mange kan søge visum og få visum uden problemer.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det sidste spørgsmål om de tyske firmaer er jeg jo ikke i stand til at besvare. Det er heller ikke det spørgsmål, som jeg er blevet kaldt herved